

Om baggrunden for forslagetets fremsættelse udtalte *ordføreren for forslagsstillerne* følgende i fremsættelsestalen:

„Forslaget tilsigter, gennem intensiv oplysning om tobakkens skadelige virkninger og ved indflydelse på tobaksreklamens udformning, at dæmpe stigningen i cigaretforbruget og om muligt medvirke til, at færre begynder at ryge.

I 1961 afgav et af sundhedsstyrelsen, Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse og Den almindelige danske Lægeforening nedsat fællesudvalg en betænkning, hvis konklusion er, at der findes en årsagssammenhæng mellem tobaksrygning — først og fremmest cigaret-rygning — og lungekræft.

I 1964 forelå betænkning nr. 357: „Foranstaltning til nedsættelse af cigaretforbruget.“

Beklageligvis har offentliggørelsen af 1961-betænkningen tilsyneladende ikke virket dæmpende på tobaksforbruget, ligesom de forslag, der er indeholdt i betænkningen af 1964, kun er fulgt i ringe grad, bortset fra at dagbladenes tobaksannoncer herefter blev formindsket til maksimalt halvsideformat og cigaretreklamer i blade for børn og i biografer ophørte.

Det banderolerede cigaretsalg i Danmark ser ud til at være uforandret. Hertil kommer tobakssalg i lufthavnenes skattefrie udsalgsteder og salget i visse fly og skibe.

Ud over at det i 1961-betænkningen er påpeget, at tobaksrygning kan forårsage lungekræft, ved man nu, at cigaretrygning bl. a. kan være årsag til kronisk bronchitis, forkalkning i hjertet og mavesår, at cigaretrygning forøger risikoen for for tidlig fødsel og muligvis kan være årsag til sterilitet. Heller ikke denne viden har dæmpet forbruget.

Der er ingen grund til at tro, at vi i dag kender alle tobakkens følgesygdomme, og vi ved heller ikke tilstrækkeligt om, hvilke tilsætningsstoffer der anvendes ved tobaksprodukternes fremstilling, og altså heller ikke, hvorvidt tilsætningsstofferne kan virke sygdomsfremmende.

I en række lande er man gennem lovgivning gået ind i problemet.

Også i Danmark er det ud fra et forebyggende sundhedsmæssigt synspunkt en meget påtrængende opgave. Hvis den skal løses, kræver det flere undersøgelser, det kræver oplysningskampagner, og det kræver hjælp til de rygere, der vil holde op.“

Ved forslagetets 1. behandling redegjorde *indenrigsministeren* for de foranstaltninger, der var truffet af indenrigsministeriet, som havde lagt hovedvægten på en vis begrænsning af annonceringen for cigaretter og på oplysningsvirksomhed i skolerne. Til samtlige skoler og seminarier var således udsendt et oplysningsmateriale bestående af en grundbog for lærere samt forskellige plancher med statistiske oplysninger om cigaretrygningsens farlighed. Samtidig var der af un-